

3451. 31/1, 20: 1. Beh. af F. t. midlert. L. om Ændr. i de nug. Regler f. d. komm. Beskatning. 3452

Der er og var navnlig i sin Tid stor Frygt for, at dens Indførelse i Købstadkommunerne vilde bevirke, at de store Skatteydere i endnu højere Grad flyttede bort fra Kommunen, og noget saadant ønskede man naturligvis ikke. Jeg mener dog, at Kildeartsbeskatningen allerede paa det Tidspunkt burde have været gennemført i større Udstrækning, end Tilfældet var. Men jeg tror paa den anden Side, at naar man kommer til en Revision af Skattelovene, maa man ind paa helt andre Veje, for i det hele taget at faa mere Lighed i den kommunale Beskatning, end Tilfældet vil blive, selv efter at de her foreslaaede Ændringer er gennemførte.

De efterfølgende §§ 2—7 omhandler Erhvervsbeskatningen og er nærmest kun en Forlængelse af de ekstraordinære Bestemmelser, der har været gældende i de sidste Aar. Disse Paragraffer kan jeg ogsaa tiltræde. Erhvervsbeskatningen er vel nok det Omraade, hvor der kan befrægtes at være den største Uenighed, naar Talen er om Ændringer i de gældende Skattelove, og jeg skal derfor heller ikke komme ind paa hele dette Spørgsmaal. Jeg er klar over, at hvis man enten her under Forhandlingen eller senere vilde rejse dette Spørgsmaal, er der yderst ringe Udsigt til, at dette Lovforslag, der trænger til hurtig Gennemførelse, vil kunne blive gennemført indenfor en kortere Tid.

De Bestemmelser, jeg her har omtalt, foreslaas at skulle gælde for Skatteaarene 1920—21 og 1921—22. § 9, der omhandler de fraflyttede Skatteydere, altsaa de Skatteydere, som i Løbet af Skatteaaret flytter fra en Kommune til en anden, hvor der findes en lavere Skatteprocent, og som bestemmer, at den Kommune, hvorfra vedkommende flytter, skal have Ret til at opkræve den Forskel i Skat, der bliver for det paagældende Aar, foreslaas kun at skulle gælde eet Aar, 1920—21. Jeg beklager, at der ikke er givet Adgang til at tillægge denne Bestemmelse tilbagevirkende Kraft for det forudgaaende Skatteaar, thi hvis en Skatteyder vil flytte fra en Kommune, fordi han føler sig trykket af Skatteprocenten der, over til en Kommune, hvor Skatteprocenten er betydelig lavere, saa sørger han vel nok for at komme bort

inden det nye Skatteaars Begyndelse, og saa faar denne Bestemmelse ikke den omfattende Virkning, som jeg mener, den burde have. Jeg ved ikke, om noget saadant kunde gennemføres. Det vilde sikkert være i høj Grad ønskeligt, thi den Bevægelse, der i saa høj Grad har gjort sig gældende i de senere Aaringer, at de større Skatteydere søger bort fra de Kommuner, hvor Skatten er særlig tyngende, er i stadig Tiltagen, og det vil blive meget vanskeligt for mange Kommuner at tilvejebringe de fornødne Skattebeløb, saa fremt denne Bevægelse fortsættes. Jeg tror for øvrigt heller ikke, at det gaar an ved det kommende Skatteaars Udgang at ophæve denne Paragraf, men herom vil der jo eventuelt kunne tales til den Tid. Jeg skal ikke her gøre Paastand paa, at den bliver 2-aarig ligesom de foregaaende Paragraffer, ihvorvel jeg synes, at det var rimeligt, at den fik samme Varighed.

Idet jeg, som sagt, skal afholde mig fra at komme ind paa de mange andre Bestemmelser i de gældende kommunale Skattelove, som jeg kunde ønske ændret, vilde jeg gerne benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Indenrigsminister, om ikke Ministeriet vilde være Kommunalbestyrelserne behjælpelig i deres Bestrebelse for at faa Skatterestancer inddrevet. Det er nemlig i Øjeblikket meget vanskeligt, ikke mindst naar Talen er om unge Mennesker, der fraflytter Kommunerne. Det viser sig meget ofte umuligt at faa saadanne Personers Skatterestancer inddrevet; naar Kommunalbestyrelsen sætter sig i Bevægelse og forhører sig hos Myndighederne i den Kommune, hvortil den paagældende er flyttet, saa kommer der den Besked tilbage, at Udpantning har forgæves været forsøgt. Dette er dog vistnok ikke ensbetydende med, at den paagældende ikke havde Midler til at betale sin Skat, ej heller med, at han ikke havde de fornødne Ejendele, hvori Udpantning kunde finde Sted, men Aarsagen er vist nærmest at søge deri, at man i det hele taget ikke fra Myndighedernes Side i den Kommune, hvortil vedkommende er flyttet, har gjort sig videre Anstrengelser for at faa dette Beløb indkasseret gennem en virkelig effektiv Udpantning, og det hævdes jo fra alle Sider, og med Rette, at de unge Mennesker nu